

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเสรีธรรม

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคเสรีธรรม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑/๒๕๕๖ ตั้งแต่วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๖ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคเสรีธรรมดังนี้

นโยบายพรรคเสรีธรรม พ.ศ. ๒๕๕๖

พรรคเสรีธรรมมุ่งเทิดทูนและรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและยึดมั่นในหลักเสรีภาพที่เป็นธรรมในการพัฒนาประเทศ ด้วยความกล้าที่จะตัดสินใจในการแก้ปัญหา ป้องกันปัญหาและสนองความต้องการของประเทศชาติและประชาชน เพื่อให้เกิดการกระจายความเจริญด้วยการพัฒนาทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การสาธารณสุข และด้านอื่นๆ อย่างสอดคล้องและสมดุล

๑. ด้านการเมืองและการปกครอง

พรรคเสรีธรรมส่งเสริมและสนับสนุนการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มีความเข้มแข็งและต่อเนื่องควบคู่กับการรื้อปรับระบบบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน

๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนากการเมืองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มีความเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนทุกฐานะและทุกกลุ่มอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองมากขึ้นโดยมีโอกาสดำเนินการสูงสุดให้เป็นการเมืองของประชาชนโดยประชาชนเพื่อประชาชน

๑.๒ สนับสนุนพรรคการเมืองในด้านทรัพยากรการบริหารโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเงิน งบประมาณจากรัฐบาล ทั้งนี้เพราะพรรคการเมืองที่เข้มแข็งและมั่นคงจะเป็นฐานรองรับอันสำคัญของกระบวนการทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

๑.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนากลุ่มอาชีพ ชมรม สมาคม และการรวมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมายเพื่อให้มีอำนาจต่อรองทางการเมืองอย่างเป็นระบบ เพื่อปกป้องสิทธิประโยชน์ของตนมากยิ่งขึ้น

๑.๔ ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจทางการเมืองและการบริหารให้แก่หน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ และให้ความเข้มแข็งและมั่นคงมากยิ่งขึ้นและให้กลุ่มอาชีพทุกกลุ่มได้มีโอกาสพัฒนาให้เข้มแข็งเพื่อเป็นฐานรองรับระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย และให้มีอำนาจต่อรองทางการเมืองมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

๑.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน และปฏิรูปกฎหมายบางฉบับที่ล้าหลังให้เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์

๑.๖ สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการประจำมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างเปิดเผยเพื่อเพิ่มจิตสำนึกในการรับใช้ชาติและประชาชน

๑.๗ ปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้เล็กกะทัดรัด คล่องตัวและสามารถส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาประเทศและการให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๘ มุ่งเน้นการกระจายอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินไปยังส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นตามความเหมาะสม เพื่อให้สามารถแก้ปัญหา ป้องกันปัญหา และสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีการเลือกตั้ง หัวหน้าส่วนราชการระดับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับจังหวัด ระดับตำบล และระดับหมู่บ้าน ตามความพร้อมและความจำเป็นของแต่ละพื้นที่

๑.๙ ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ ที่ล่าช้าเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๑.๑๐ ปรับปรุงกระบวนการบริหารงานบุคคลในระบบริหารราชการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบจำแนกตำแหน่ง การกำหนดอัตราเงินเดือนและสวัสดิการของข้าราชการ และพนักงานของรัฐทุกประเภทให้เหมาะสมกับภาวะค่าครองชีพและเป็นธรรมกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๑.๑๑ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการและรูปแบบของบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจให้เหมาะสมกับความจำเป็น รวมทั้งเป็นการ ส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑.๑๒ ส่งเสริมหน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชนให้ทำงาน เพิ่มความสามารถอย่างโปร่งใส ยึดหลักคุณภาพให้สามารถตรวจสอบได้และจะมุ่งเน้น การตรวจสอบทั้งโดยรัฐ และภาคประชาชน

๒. ด้านเศรษฐกิจ

พรรคเสรีธรรมจะส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่มุ่งสร้างความสมดุล ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าและบริการ และการกระจายทรัพย์สิน รวมทั้ง รายได้ให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้นโดยวิธีการปฏิรูปทางการเกษตร การปฏิรูปที่ดิน

การปฏิรูปด้านการเงินการคลัง การจัดสรรงบประมาณและภาษีอากรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้จะต้องส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

๒.๑ รักษาและส่งเสริมสถานะทางการเงินให้มีเสถียรภาพ โดยให้มีปริมาณเงินที่เพียงพออยู่ในอัตราที่เหมาะสมเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาคและระหว่างประเทศ และการกระจายรายได้ให้ทั่วถึง ทั้งส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาคและระหว่างประเทศ มีสถาบันทางการเงิน ธนาคารพาณิชย์ ตลาดหลักทรัพย์ และบริษัทการเงินประเภทต่างๆ กระจายไปทั่วทุกภาคของประเทศ และมีความเจริญเติบโตขึ้นไปอย่างมั่นคง จนสามารถให้บริการแก่ประชาชนทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งจัดให้มีมาตรการและระบบการควบคุม ติดตาม การบริหารของหน่วยงานเหล่านั้นให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนทั่วไปอย่างแท้จริง

๒.๓ ส่งเสริมการกระจายรายได้และการออมของประชาชนให้กว้างขวางและทั่วถึง ครอบคลุมทุกสาขาอาชีพ รวมทั้งให้ความมั่นคงปลอดภัยแก่ผู้ออม ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างระหว่างคนร่ำรวยกับคนจน และช่องว่างระหว่างชนบทกับเมือง

๒.๔ ส่งเสริมและพัฒนาเส้นทางเดินเรือทะเลเชื่อมทะเลอันดามันและอ่าวไทยให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของภูมิภาคและของโลก เพื่อแก้ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจและสังคม การว่างงานของคนในประเทศ เพิ่มรายได้เข้าสู่ประเทศให้เพียงพอต่อการพัฒนา เป็นศูนย์กลางการส่งสินค้าการเกษตรออกสู่ตลาดโลกให้มากที่สุด ส่งเสริมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงให้เข้ามาลงทุนในประเทศให้มากที่สุด และ

ก้าวหน้าที่สุดและผลักดันสองฝั่งคลองให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เกิดอุตสาหกรรมบริการขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดความมั่นคงทั้งทางเศรษฐกิจการเมือง สังคมจิตวิทยา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการทหาร โดยมีหลักประกันจากมูลค่าการเกิดคลองเศรษฐกิจของชาติเพื่อนำรายได้มาลบล้างหนี้สินสาธารณะ และยกฐานะของประเทศให้เป็นประเทศชั้นนำในอนาคตด้วย

๒.๕ ปฏิรูประบบภาษีอากรให้เอื้อต่อการผลิต การบริการ และการค้าทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมุ่งให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพได้รับประโยชน์สูงสุด และก่อให้เกิดการแข่งขันบนพื้นฐานของความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๒.๖ ปฏิรูประบบราชการ เพื่อนำนโยบายด้านการเงินการคลังไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีให้สามารถสนับสนุน ส่งเสริมช่วยเหลือให้ความสะดวกรวดเร็วและความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ผู้เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักในความสำคัญของการเสียภาษี

๒.๗ รักษาระดับหรือประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ยาสูบ ถั่วเหลือง และผลผลิตทางการเกษตรอื่นๆ เป็นต้น

๒.๘ ส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกร กลุ่มหรือชมรมต่างๆ หรือสหกรณ์ต่างๆ ได้ขยายผลิตผลของตนเองโดยตรงสู่ผู้บริโภค เพื่อยกฐานะเกษตรกร หรือกลุ่มองค์กรต่างๆ ให้มีฐานะและประสบการณ์ดีขึ้น

๓. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

พรรคเสรีธรรมมุ่งมั่นจะปฏิรูประบบจัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบทั้งในเรื่องนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อพัฒนาให้มี

คุณภาพชีวิตที่ดีและสอดคล้องกับความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาประเทศ ในทุกด้าน และในขณะเดียวกันก็ขำรงไว้ซึ่งสิทธิและเสรีภาพในการเลือนับถือศาสนา และการอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของชาติ และของท้องถิ่นไว้เป็นมรดกที่มีคุณค่าแก่ประเทศของเราต่อไป

๓.๑ ปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่ก่อนวัยเรียน ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แผนงาน และโครงสร้างของระบบการบริหารการศึกษาทั้งหมด เพื่อให้มีความต่อเนื่อง เชื่อมโยง มีมาตรฐานและมีเอกภาพ รวมทั้งสามารถสนองต่อความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ กระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ให้เป็นระบบและมีรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยการกำหนดบทบาทในด้านการบริหารการจัดการศึกษาให้ชัดเจนว่าในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นควรจะมีบทบาทมากน้อยแตกต่างกันตามความจำเป็นในด้านการจัดการศึกษาของประเทศต่อไป

๓.๓ ปฏิรูประบบการผลิต การสรรหา การพัฒนาและการรักษานุคลากร ด้านการให้การศึกษาในทุกระดับ เพื่อให้ได้ ครู - อาจารย์ ที่มีคุณภาพและมีคุณธรรม ด้วยการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครู การสรรหามาตรการ และสิ่งสนับสนุนเพื่อพัฒนา มาตรฐานแห่งองค์ความรู้และแห่งวิชาชีพให้สูงขึ้นด้วย

๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ได้มีโอกาส ได้รับการศึกษาทั้งในระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาค้นคว้าบังคับจะต้องเพิ่มอายุ ๕ ปี เป็น ๑๒ ปี และการศึกษานอกระบบในทุกระดับเพื่อสนองความต้องการ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความถนัดของแต่ละบุคคลอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ด้วยการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

๓.๕ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน และองค์กรอาสาสมัคร ทั้งภายในและต่างประเทศ เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาของประเทศ โดยการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ

๓.๖ เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้มีสิทธิและเสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนาและสามารถประกอบพิธีกรรมทางศาสนานั้นๆ ได้ ทั้งนี้ต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชน

๓.๗ สนับสนุนการบริหารกิจการของศาสนา ทั้งกฎหมาย โครงสร้าง และระบบการกำกับดูแลเพื่อให้ศาสนาเป็นประโยชน์ต่อบุคคล กลุ่มคน สังคม และประเทศชาติ อย่างแท้จริง

๓.๘ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการนำเอาศาสนามาปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการหล่อหลอมทัศนคติและจริยธรรมที่พึงปรารถนาของประชาชนในกิจวัตรประจำวันให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

๓.๙ ส่งเสริมและฟื้นฟู ศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามทั้งในระดับชาติ และท้องถิ่น เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และอนุรักษ์ไว้ซึ่งวิถีชีวิตอันดีงามของคนในสังคมให้ยั่งยืนต่อไป

๓.๑๐ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษา ได้เรียนรู้และเข้าใจคุณค่าของศาสนาและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ และของท้องถิ่นอย่างแท้จริง สามารถประยุกต์ใช้ประโยชน์กับกิจวัตรประจำวันได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสม

๓.๑๑ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการศึกษาให้เต็มความสามารถ ให้เป็นเลิศทางวิชาการเพื่อการพัฒนาชาติและการวิจัย

๔. ด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขโลก

พรรคเสรีธรรมมุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในด้านสาธารณสุข ให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น โดยการรณรงค์ ประสานต่อ และผนึกกำลังความร่วมมือ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรอาสาสมัคร เพื่อให้บริการสาธารณสุขที่สามารถตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ทั้งด้านการป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การฟื้นฟูสมรรถภาพ ควบคู่ไปกับด้านการรักษาพยาบาล

๔.๑ ปรับระบบงานสาธารณสุขของประเทศ ให้มุ่งไปสู่การมีสุขภาพอนามัยที่ดีปราศจากโรคที่ป้องกันได้ของประชาชนทุกกลุ่มอายุและอาชีพ โดยเน้นการส่งเสริมสุขภาพ ควบคุม ป้องกันโรคอนามัยสิ่งแวดล้อม และการจัดบริการทางการแพทย์พื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งด้วยการผนึกกำลังทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคอาสาสมัคร

๔.๒ ปรับปรุงฐานะการคลังเพื่อการสาธารณสุข ด้วยการหารายได้จากการบริหารที่ประชาชนควรต้องจ่ายสมทบจากสินค้าอุตสาหกรรม หรือบริการที่แข่งขันได้ในภูมิภาคนี้ของโลกควบคู่ไปกับการควบคุมค่าใช้จ่ายให้มีต้นทุนต่ำ ผลตอบแทนมีระบบการกำกับดูแลมาตรฐานของบริการและมีระบบการประกันสุขภาพแห่งชาติ ให้ประชาชนเลือกใช้เป็นหลักในการเฉลี่ยความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย สามารถพึ่งพาอาศัยด้านการรักษาพยาบาลได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๔.๓ สร้างเครือข่ายการประสานงานเพื่อนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางสุขภาพมาใช้ในกิจการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันและบำบัดรักษาโรค พร้อมทั้งมุ่งส่งเสริมการวิจัย การใช้มาตรการด้านการศึกษาและสารสนเทศ การปรับเปลี่ยน

พฤติกรรมด้านอนามัยด้านมาตรการทางสังคมการเงินหรือภาษี และด้านมาตรการทางกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาสาธารณสุขที่รุนแรงและสลับซับซ้อน เช่น อุบัติเหตุ ปัญหาโรคเอดส์ ปัญหาชีวิตอนามัย ปัญหายาเสพติด ความปลอดภัย และปัญหามลพิษในสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๔.๔ ปรับปรุงสมรรถนะของระบบบริการสาธารณสุขให้สนองความจำเป็นและความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ในชนบท ผู้มีรายได้น้อย และผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นตามแนวชายแดน มีการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากแพทย์แผนไทย หรือแผนตะวันออกโดยรวม เพื่อเสริมให้บริการมีความสมบูรณ์ และมีคุณค่าต่อชีวิตและสุขภาพของประชาชนมากยิ่งขึ้น

๔.๕ พัฒนาการบริหารงานสาธารณสุขด้วยการกระจายอำนาจ เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรอาสาสมัคร ตั้งแต่ระบบการวางแผนกำลังคนการผลิต การสรรหาการพัฒนาทรัพยากรบุคคลและการใช้ทรัพยากรด้านการสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๖ สนับสนุนให้อาามัยตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีบริการที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์และแข็งแรง

๔.๗ ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่างๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่นการรักษาโรคต่างๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การเก็บรักษา สำรองยานิตต่างๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น

๔.๘ ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลเอกชนให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

๔.๕ เพิ่มมาตรการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุก ๆ แห่งให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๕. ด้านการต่างประเทศ

พรรคเสรีธรรมยึดมั่นในพันธกรณีที่มีอยู่กับต่างประเทศ ตามสนธิสัญญาและกฎบัตรสหประชาชาติ รวมทั้งปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และความตกลงอื่นๆ ที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกภาคี เพื่อเกียรติศักดิ์ศรีและความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งนี้ เพื่อสร้างสถานภาพของประเทศให้มีบทบาทมากขึ้นและมีโอกาสเป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเงิน การคลัง การพาณิชย์ และการคมนาคมในภูมิภาค

๕.๑ เสริมสร้างมิตรภาพ ความเข้าใจ และความร่วมมืออันดีกับนานาชาติทั่วโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๕.๒ ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้าและประเทศต่างๆ ภายใต้ระบบการค้าเสรี และการแข่งขันที่เป็นธรรม รวมทั้งมีบทบาทร่วมในการลดความขัดแย้งระหว่างประเทศ อันเนื่องมาจากปัญหาทางการค้า การลงทุน การถ่ายเทเทคโนโลยี และการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศ

๕.๓ ส่งเสริมคุ้มครองการลงทุนและสิทธิประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย และธุรกิจภาคเอกชนในต่างประเทศอย่างเต็มความสามารถ

๕.๔ ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ศิลปะและวัฒนธรรมทั้งในระดับทวิภาคี และพหุภาคี รวมทั้งการเพิ่มบทบาทในการช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาประเทศแก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้าน

๕.๕ ผลักดันให้คนไทยและประเทศไทยได้แสดงบทบาทนำในเวทีสำคัญของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นผู้นำองค์กรระหว่างประเทศ หรือการเป็นผู้นำในลักษณะงานอื่น เช่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

๕.๖ ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนสวัสดิการแรงงาน และกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติทั้งผู้ใช้แรงงานครอบครัว ผู้ว่างงานจนกระทั่งถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมด้วย

๖. นโยบายด้านการเกษตร

๖.๑ ปรับปรุงระบบการปฏิรูปที่ดินเพื่อเร่งรัดการกระจายการถือครองที่ดินให้แก่เกษตรกรที่มีความยากจนและไม่มีที่ทำกิน หรือมีแต่ไม่เพียงพอต่อการยังชีพของครอบครัวพร้อมๆ ไปด้วยกับการให้ความช่วยเหลือในด้านปัจจัยการผลิตและการตลาดควบคู่กันไปอย่างแท้จริง

๖.๒ รักษาระดับหรือประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ยาสูบ ถั่วเหลือง เป็นต้น

๖.๓ สนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันเกษตรกร สมัชชา และสภาเกษตรกรของประเทศ เพื่อเปิดโอกาสให้ตัวแทนเกษตรกร หรือกลุ่มเกษตรกรในรูปต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐและธุรกิจเอกชน ในการประสานนโยบายการผลิต การแปรสภาพผลผลิต และการตลาดอย่างเป็นระบบครบวงจร

๖.๔ เร่งรัดพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำในไร่นา ตลอดจนการกระจายการก่อสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กและแหล่งกักเก็บน้ำในกลุ่มน้ำต่างๆ เพื่อช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำในการอุปโภคบริโภคและการเกษตร โดยกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบในการนำทรัพยากรน้ำจากแหล่งน้ำนานาชาติมาใช้ประโยชน์ตามสิทธิของประเทศในระยะยาวต่อไป

๖.๕ ส่งเสริม สนับสนุนและปรับปรุงระบบการผลิตทางการเกษตร ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าทางการเกษตรชนิดใหม่ๆ ที่เชื่อมโยงและเอื้อประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมเกษตร รวมทั้งการส่งเสริมการทำไร่นาสวนผสม การดำเนินธุรกิจด้านปศุสัตว์และการประมงทั้งภายในและต่างประเทศ

๖.๖ ให้ความช่วยเหลือแก้ไขภาวะหนี้สินของเกษตรกร ด้วยการจัดให้มี สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำตลอดจนการให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ และปัจจัยการผลิต แก่เกษตรกรตามความจำเป็น

๖.๗ เพิ่มมาตรการการป้องกันและปราบปรามการบุกรุกและการตัดไม้ ทำลายป่าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การอนุรักษ์ป่าต้นน้ำลำธาร การฟื้นฟูทรัพยากร ชุมชนชาติที่เสื่อมโทรม โดยการเร่งรัดการปลูกป่าในพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลาย รวมทั้ง ส่งเสริมเกษตรกรปลูกไม้เศรษฐกิจในที่ดินกรรมสิทธิ์ของตนเอง

๖.๘ สนับสนุนงานวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และระบบ การเกษตรกรรมให้ทันสมัยและก้าวหน้าอยู่เสมอเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการผลิต จนสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ โดยร่วมมือกับเอกชนเพื่อจัดหาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย และเคมีภัณฑ์ทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๙ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารการพัฒนาการเกษตร ให้มีการประสาน สอดคล้องกันทั้งในด้านนโยบาย และการปฏิบัติตามนโยบาย และในทุกระดับของ การบริหาร ได้แก่ ระดับท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด ประเทศ และในระดับต่างประเทศ

๖.๑๐ พัฒนา และปรับปรุงระบบข้อมูลข่าวสาร เพื่อเผยแพร่ และบริการ ข่าวสารการเกษตร และเทคโนโลยีที่เหมาะสมอย่างกว้างขวาง และรวดเร็วแก่เกษตรกร เพื่อประโยชน์ในด้านการผลิตและการตลาดอย่างแท้จริง

๗. ด้านอุตสาหกรรม

๗.๑ ปฏิรูประบบและกลไกของรัฐให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ลงทุน รวมทั้งมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกด้วยการปรับปรุงรูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีมาตรฐานและสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้

๗.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรม เพื่อรองรับผลิตผลทางการเกษตรในพื้นที่โดยการให้สิทธิพิเศษในด้านการเงิน สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ ภาษีอากร และให้บริการด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ วิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมทั้งการจัดตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

๗.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการในกิจการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กรายกยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันก็สามารถขยายกิจการให้เจริญเติบโตมากยิ่งขึ้นตามไปด้วยโดยให้ความรู้ความเข้าใจด้านการบริหาร การบริการ และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์

๗.๔ กำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ เพื่อการสร้างเงื่อนไขและสภาวะแวดล้อมที่ดีต่อกิจการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการผลิต เพื่อลดอุปสรรคจากข้อจำกัดด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ทรัพยากรมนุษย์ เงินทุน และการกำกับควบคุมของรัฐและการแทรกแซงทางการค้าจากรัฐบาลต่างประเทศ

๗.๕ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดตั้งเขตประกอบการอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ รวมทั้งสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการลงทุนจากต่างประเทศ ตลอดจนแก้ไขมาตรการต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการนำเข้าวัตถุดิบ เครื่องจักรกล และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการอุตสาหกรรม

๗.๖ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนของประเทศไทยในต่างประเทศ ด้วยการเสริมสร้างสัมพันธภาพทางเศรษฐกิจการค้าแบบทวิภาคีและแบบพหุภาคีกับกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจต่างๆ ได้แก่ กลุ่มประเทศอาเซียน กลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป กลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก กลุ่มประเทศเขตเศรษฐกิจเสรีอเมริกาเหนือ และภูมิภาคอื่นๆ เพื่อขยายโอกาสทางการค้าการลงทุนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องต่อไป รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของภาคเอกชนในการวางแผน และกำหนดกลยุทธ์ทางการค้ากับต่างประเทศและการสร้างความสัมพันธ์ทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน โดยให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อประโยชน์ร่วมกัน

๗.๗ คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน ผู้บริโภคทั้งในด้านราคา คุณภาพสินค้าและบริการ มีการกำจัดการผูกขาด ตัดตอนและการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม รวมทั้งมีการรักษาระดับราคาสินค้าทางการเกษตรให้มีเสถียรภาพที่เป็นธรรมและสอดคล้องกับภาวะตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๘. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๘.๑ ส่งเสริม และสนับสนุน การวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนาบุคลากร เกษตรกรรม การบริการ รวมทั้งการแก้ไข และป้องกันปัญหาสำคัญของประเทศ

๘.๒ เร่งรัดพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมนักวิจัยและนักวิทยาศาสตร์ที่มีผลงานดีเด่น และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง

๘.๓ สนับสนุนการบริการด้านข้อมูลสารสนเทศ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๔ พัฒนามาตรฐานและเครื่องมือในการวัดหรือทดสอบ เพื่อส่งเสริมกิจการด้านอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกและทดแทนการนำเข้าสินค้าที่จำเป็นเพื่อการพัฒนาประเทศ

๘.๕ สนับสนุนส่งเสริม และขยายความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งมีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาประเทศ

๘.๖ สนับสนุนให้หน่วยงานภาคเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่างๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๘.๗ สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัย และพัฒนาร่วมกับต่างประเทศเพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศ

๘. ด้านการพลังงานและสิ่งแวดล้อม

๘.๑ ส่งเสริมให้มีการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อแสวงหาพลังงานธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากแสงอาทิตย์ พลังลม เป็นต้น รวมทั้งมีการส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพทุกด้าน

๘.๒ เร่งรัด และวางมาตรการ เพื่อลดปัญหามลพิษที่เกิดจากกิจการอุตสาหกรรมการผลิตและการใช้พลังงาน เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมต่อชุมชนรวมทั้งกิจการอื่นๆ

๕.๓ เร่งรัดให้มีการพัฒนาพลังงานและแหล่งน้ำในภูมิภาคและชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผันน้ำจากแม่น้ำสายสำคัญๆ มาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิตและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕.๔ พัฒนาความร่วมมือ ระหว่างภาครัฐ เอกชน องค์กรอาสาสมัคร และประชาชนในพื้นที่ให้สามารถดำเนินการร่วมมือกันในการกำจัดป้องกัน และรักษาสิ่งแวดล้อมของประเทศให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

๕.๕ จัดตั้งระบบข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง เร่งรัดการประชาสัมพันธ์และการให้ความรู้ความเข้าใจในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก่สถานประกอบการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนโดยทั่วไป

๑๐. ด้านการพัฒนาเมืองและชนบท

พรรคเสรีธรรมตระหนักดีว่าการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาขาดความสมดุล เป็นอย่างมากทั้งระหว่างการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ยิ่งไปกว่านั้นยังจะเห็นได้ อย่างชัดเจนในความแตกต่างระหว่างเมืองใหญ่กับชนบทซึ่งความแตกต่างดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย ทั้งในเมืองและในชนบทอีกด้วย จึงจำเป็นต้องเน้นการพัฒนาให้เกิดความสมดุลในทุกๆ ด้านและทั้งการพัฒนาเมืองและชนบทควบคู่กันไป

๑๐.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวางผังเมือง และการบังคับใช้เพื่อ การใช้ประโยชน์จากที่ดินให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ทั้งในกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่อื่นๆ เช่น เชียงใหม่ สงขลา นครศรีธรรมราช ขอนแก่น อุบลราชธานี และนครราชสีมา เป็นต้น

๑๐.๒ พื้นฟูบูรณกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ ด้วยการเร่งรัดการเพิ่มผิวจราจรให้ทันต่อจำนวนยานพาหนะที่เพิ่มขึ้น จัดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ จัดหาสถานที่อยู่อาศัยให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนในชุมชนแออัดรวมทั้งจัดปัญหาเกี่ยวกับสวัสดิภาพและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนปัญหาหมอกเฝ้าในสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการจัดการแหล่งพักผ่อนและสวนสาธารณะให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนอีกด้วย

๑๐.๓ ให้มีการวางแผน การจราจร ขนส่งอย่างเป็นระบบ รวมทั้งมีการก่อสร้างโครงข่ายระบบถนนสายหลัก และสายรอง เพื่อเชื่อมโยงระหว่างกรุงเทพมหานครกับปริมณฑลและระหว่างเมืองใหญ่กับเมืองรอบนอกได้อย่างเป็นระบบเพื่อการระบายยานพาหนะได้อย่างสอดคล้องกับความจำเป็น

๑๐.๔ สนับสนุนภาคเอกชนให้เข้ามามีบทบาทร่วมกับภาครัฐในโครงการฟื้นฟูกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างที่อยู่อาศัยราคาถูกด้วยการส่งเสริมการลงทุนที่ได้รับสิทธิพิเศษและการจัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งการจัดหาบริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้เพียงพอ

๑๐.๕ สนับสนุนให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมได้โยกย้ายไปตั้งที่ทำการนอกกรุงเทพมหานคร และเมืองใหญ่ โดยการสร้างศูนย์ราชการหรือเมืองใหม่ เพื่อระบายความแออัดในด้านต่างๆ ในกรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่เหล่านั้น

๑๐.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการกระจายระบบพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบสื่อสารโทรคมนาคม ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์

และสาธารณูปโภคและสาธารณูปการอื่นๆ ไปสู่ภูมิภาคอย่างทั่วถึงและเพียงพอ เพื่อเป็นพื้นฐานรองรับการพัฒนาชนบทในด้านต่างๆ

๑๐.๗ จัดบริการพื้นฐานทางการศึกษา สาธารณสุข และสังคมด้านอื่นๆ ได้แก่ สถานศึกษาที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียงดี สถานพยาบาลที่มีคุณภาพ และมีจำนวนมากพอกับความจำเป็นและความต้องการของประชาชนในชนบทอย่างแท้จริง

๑๐.๘ ส่งเสริมให้มีการสร้างงานในชนบทเพื่อสกัดกั้นการอพยพแรงงานจากชนบท เข้าสู่กรุงเทพมหานครและเมืองใหญ่ ซึ่งจะเป็นการสร้างความอบอุ่นของสมาชิกในครอบครัว และไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านอื่นๆ ในแหล่งที่ผู้คนอพยพเข้าอยู่อาศัยอย่างแออัดยัดเยียดดังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๑๐.๕ ส่งเสริมการกระจายการลงทุนของภาคเอกชนในภูมิภาคด้วยมาตรการส่งเสริมการลงทุนในด้านการลดภาษีอากรเป็นพิเศษและการให้สิทธิเชื่อดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งสิทธิพิเศษอื่นๆ

๑๐.๑๐ พัฒนาองค์กรชุมชนชนบทให้เข้มแข็งและมีศักยภาพพร้อมทั้งพึ่งตนเองได้ในอนาคตทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การบริหาร และทางสังคม

๑๑. ด้านความมั่นคงและการป้องกันประเทศ

พรรคเสรีธรรมตระหนักในสถานการณ์ด้านความมั่นคงของโลก และของประเทศว่าได้เปลี่ยนแปลงไปหลังสงครามเย็นยุติลง แต่ความจำเป็นที่จะต้องเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจอันดีกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคนี้ยังมีความจำเป็นจะต้องมีอยู่ จึงเห็นสมควรให้กำหนดนโยบายด้านความมั่นคงที่เป็นรูปธรรมขึ้นมา

๑๑.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างกองทัพให้มีขนาดเล็กกะทัดรัด แต่มีกำลังพอที่มีคุณภาพเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ มีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ พร้อมทั้งจะปกป้องและรักษาเอกราชอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติได้เป็นอย่างดี และมีเอกภาพ

๑๑.๒ ส่งเสริมบทบาทการเป็นทหารอาชีพและบทบาทของกองทัพในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ รวมทั้งบทบาทในการปกป้องสิทธิประโยชน์ทางเศรษฐกิจทั้งทางบกและทางน้ำของชาติ รวมทั้งมีการพัฒนาระบบกำลังสำรองให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์

๑๑.๓ เปลี่ยนยุทธศาสตร์ทางการทหาร เป็นยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ การค้า และความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ

๑๑.๔ เพิ่มสวัสดิการและขวัญกำลังใจแก่ทหารประจำการ ทหารผ่านศึก โดยเฉพาะทหารชั้นผู้น้อย ด้วยมาตรการทางการเงิน ค่าตอบแทน และสวัสดิการอื่นๆ รวมทั้งการจัดให้มีการฝึกอาชีพให้มีความพร้อมที่จะไปประกอบอาชีพต่อไป

๑๑.๕ ปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันการศึกษาของทหารให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีของโลก และความเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศเสมอ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับบทบาทและภารกิจของหน่วยทหารในต่างประเทศ

๑๑.๖ สนับสนุนการสร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่า ก้าวหน้า และประหยัด

๑๑.๗ ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนหน้าที่ทางการทหารเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกร่วมกันซ้อมรบหรือแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

๑๑.๘ ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษ เพื่อป้องกันการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำธุรกรรมจากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างจริงจัง

๑๑.๙ เพิ่มประสิทธิภาพและความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบ คนเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ผู้ลี้ภัยและผู้ลี้ภัยการเมืองและอื่น ๆ

๑๑.๑๐ กำหนดแผน และมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรม และชัดเจน

๑๒. ด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

พรรคเสรีธรรมตระหนักในบทบาทและความสำคัญของผู้ใช้แรงงานให้มีส่วนทำ ทั่วประเทศเพื่อเสริมศักยภาพในการพัฒนาประเทศ และสามารถแข่งขันกับต่างประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงได้ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน ในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ใช้แรงงานได้มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และ ความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ใช้แรงงานด้วยกัน และระหว่างผู้ใช้แรงงานและฝ่ายนายจ้าง และสนับสนุนให้ได้รับค่าจ้างและสวัสดิการอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๑๒.๑ ส่งเสริมให้ผู้ใช้แรงงานมีสิทธิและเสรีภาพและมีสวัสดิการได้อย่าง ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกันสังคม รวมทั้งมีการคุ้มครองสิทธิประโยชน์และ ความสะดวกของผู้ใช้แรงงานในการรับบริการสวัสดิการนั้น ๆ อย่างเต็มที่ พัฒนา กลไกในการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของผู้ใช้แรงงาน เช่น สหภาพแรงงาน กลุ่มสมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมของชาติ

๑๒.๒ เสริมสร้างระบบแรงงานสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพทั้งระบบทวิภาคี และระบบไตรภาคีเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง ซึ่งจะ สามารถ ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งอันอาจจะนำไปสู่ความสูญเสียทางเศรษฐกิจได้

๑๒.๓ ส่งเสริมให้มีการวางแผนทรัพยากรกำลังคนทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งมีการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพแรงงาน ทั้งแรงงานที่ไร้ฝีมือและแรงงานมีฝีมือ

๑๒.๔ สร้างและพัฒนาหลักประกันด้านสวัสดิภาพ สวัสดิการ และรายได้ให้แก่ผู้ใช้แรงงานตลอดเวลา เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรีและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

๑๒.๕ คุ้มครองผู้ใช้แรงงานเด็ก เยาวชน และสตรีมิให้ถูกเอารัดเอาเปรียบทั้งในด้านสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล และสิทธิประโยชน์ในด้านสภาพการจ้าง เงินเดือน ค่าตอบแทนในรูปแบบต่างๆ และลักษณะงาน รวมทั้งการกำจัดการเอารัดเอาเปรียบและการกดขี่ผู้ใช้แรงงานเหล่านั้นอีกด้วย

๑๓. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส

๑๓.๑ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน และจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีเพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

๑๓.๒ จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนสิทธิของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

๑๓.๓ คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาสในสังคม ให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

๑๓.๔ ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวดโดยการใช้แรงงาน จะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

๑๓.๕ ออกกฎหมายลงโทษบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรม และไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตร หรือเด็กที่อยู่ในความอุปการะ

๑๓.๖ ให้การสนับสนุนบิดา มารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือ ทางด้านการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะในกรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน สนับสนุนให้เด็กไทยทุกคน มีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

๑๓.๗ สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลเด็กอนาถาที่ถูกบิดา มารดาทอดทิ้งให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหามาได้ อย่างเต็มความสามารถ

๑๓.๘ สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐเพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์ แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมบูรณ์อันเกิดจาก อุบัติเหตุให้มีความเป็นอยู่ที่ดีและอบอุ่น

๑๔. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๑๔.๑ กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติ อย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด

๑๔.๒ ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่า ของระบบนิเวศรวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

๑๔.๓ เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๑๔.๔ พัฒนาคุณภาพเสื่อมโทรมของระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติ ที่ถูกทำลายไปอย่างมากให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อม ของธรรมชาติให้คงไว้อย่างเป็นทางการ

๑๔.๕ พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่เกิดผลเสียต่อภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง

๑๕. นโยบายด้านต่อต้านยาเสพติดและโรคติดต่อที่รุนแรง

๑๕.๑ ป้องกันและปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเหี้ยมขาด

๑๕.๒ ป้องกันและปราบปรามการนำเข้ายาเสพติดให้โทษทุกชนิดจากต่างประเทศอย่างเหี้ยมขาด

๑๕.๓ สนับสนุนให้การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพของทหารและตำรวจตระเวนชายแดนในการป้องกันการนำเข้าและจำหน่ายประเภทยาเสพติดให้โทษตามแนวชายแดนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๑๕.๔ ให้ความคุ้มครองและกักกันผู้ที่ติดยาเสพติดและใช้วิธีการทางแพทย์เพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับสู่สภาพเดิม

๑๕.๕ ให้มีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างรุนแรงในกรณีที่สืบทราบได้ว่ามีส่วนพัวพันกับการผลิตการจำหน่ายและการเสพยาเสพติดให้โทษ

๑๕.๖ ให้เข้มงวดกับการนำเข้ายาปราบศัตรูพืชที่มีสารพิษเจือปน และการนำเข้าพืชหรือผลไม้จากต่างประเทศที่อาจจะก่อให้เกิดโรคระบาดติดต่อมีผลเสียต่อการเกษตรของประเทศ

๑๕.๗ ให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการนำเข้าสัตว์หรือพาหนะต่างๆทุกชนิดจากต่างประเทศให้มากที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นพาหะร้ายแรงและเป็นอันตรายต่อการบริโภคภายในประเทศ

๑๕.๘ ให้ความเข้มงวดกับชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาภายในประเทศ ซึ่งอาจจะนำโรคร้ายแรงต่าง ๆ เข้ามาภายในประเทศได้

๑๖. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

๑๖.๑ ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

๑๖.๒ ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

๑๖.๓ ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนโดยรวม

๑๖.๔ ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่างๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐในการเป็นเจ้าของคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่นๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ

๑๖.๕ สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัด โดยเฉพาะการคมนาคม และการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ทางบกและทางอากาศ

๑๖.๖ ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

๑๖.๗ สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสารและคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๖.๘ จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลาและอื่น ๆ

๑๖.๙ ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทาง การบรรทุกน้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณสุขปกของเรือของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

๑๗. นโยบายด้านการกีฬา

๑๗.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชนโดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะที่พอเพียงโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

๑๗.๒ ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรโดยรวมของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนชอบ

๑๗.๓ สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

๑๗.๔ ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาทุกหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

๑๗.๕ ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น เพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ

๑๗.๖ ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีความมุ่งมั่นและความสามารถอย่างแท้จริงเพื่อเขาเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

ข้อบังคับพรกเสีรธรรม พ.ศ. ๒๕๕๖

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่าข้อบังคับพรกเสีรธรรม พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรกการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรกการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ชื่อย่อชื่อย่เรียกว่า “พรรคเสรีธรรม” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “LIBERAL INTEGRITY PARTY” ใช้ชื่ออักษรย่อว่า “สธ.” “L.I.P.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค ความหมาย และตราขง

(๑) พรรคเสรีธรรมใช้เครื่องหมายเป็นภาพของสิงโตและดอกกุหลาบสีดอกด้านบนของเครื่องหมาย มีคำว่า “พรรคเสรีธรรม” ด้านล่างเครื่องหมาย มีคำว่า “LIBERAL INTEGRITY PARTY” ดังภาพ

โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

ชื่อ “พรรคเสรีธรรม” หมายถึง สัญลักษณ์แห่งบารมีธรรมอันมีความบริสุทธิ์และสันติธรรม

พื้นสีเขียว หมายถึง เสถียรภาพและความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

พื้นสีเหลือง หมายถึง ความบริสุทธิ์และสันติธรรม

พื้นสีแดง หมายถึง ดวงอาทิตย์ พลังสร้างชีวิตและความเจริญรุ่งเรือง

สิงโต หมายถึง สัญลักษณ์แห่งบารมีธรรม ความดีงามอันประเสริฐสูงส่ง

ดอกกุหลาบทั้งสี่ หมายถึง ปฏิญญา ๔ ประการของพรรคเสรีธรรมซึ่งเป็นปรัชญาขั้นมูลฐานของพรรคเสรีธรรม อันเสมือนเข็มทิศชี้้นำการดำเนินงานทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังนี้

ก. เกิดทุนสถาบันพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและมิ่งขวัญของชาติและของปวงชนชาวไทย

ข. ยึดถือการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมการกระจายอำนาจโดยวิธีการเลือกตั้ง

ค. ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเสรีนิยม คู่ครองเกษตรกรและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ส่งเสริมระบบสหกรณ์เพื่อสร้างสรรค์สังคมให้เป็นธรรม

ง. ยึดมั่นแนวทาง “สันติธรรม” อันหมายถึง วิถีทางแห่งสันติวิธีกับหลักเหตุผลบนพื้นฐานแห่งความชอบธรรมเป็นหลักในการปกครอง การบริหาร และการสร้างสรรค์ชาติ

เมื่อรวมกันแล้วมีความหมายว่า สัญลักษณ์อันดีงาม โดยมีความบริสุทธิ์และสันติธรรมเป็นเข็มทิศชี้นำประเทศชาติไปสู่ความมั่นคง เจริญรุ่งเรืองทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและสังคม

(๒) ตราวางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตาม (๑) แต่ใช้สีเดียวล้วน ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๕๔/๖ หมู่ที่ ๑๑ (หมู่บ้านเบญจรงค์) ถนนรามคำแหง (สุขาภิบาล ๓) แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๑๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคเสรีธรรมที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่าพรรคเสรีธรรมสาขา.....โดยที่จะมีชื่อใดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๓ พรรคเสรีธรรมจะมุ่งเน้นความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน และต่างประเทศทั่วโลกโดยไม่เลือกการปกครองของสังคมที่ต่างกัน เพื่อประสาน และแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคงและวัฒนธรรม ทางสังคมโดยเน้นผลประโยชน์ของชาติโดยรวมเป็นหลัก

ข้อ ๔ อุดมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคควรจะต้องยึดมั่น ยืนหยัดและศรัทธาตลอดไป คือ

(๑) การเมืองและการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๒) การอยู่ร่วมกันแบบแบ่งปันความสุขซึ่งกันและกันตามอัธยาศัยโดยไม่มี การแบ่งชนวรรณะ

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความสามารถ มีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม และส่งเสริมให้มีมาตรฐานของระบบ การทำงานทั้งในระบบงานของเอกชนและในหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงาน

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๕ สมาชิกพรรคเสรีธรรมมี ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการะคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๑๓ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิ์เข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติด

และของมีนเมาอย่างรุนแรง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคเสรีธรรมให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรค

พิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

การอนุมัติรับเข้าเป็นสมาชิกพรรคตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคตามวรรคแรกให้ถือว่าผู้สมัครได้รับเข้าเป็นสมาชิกของพรรค นับแต่วันที่เลขธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค หรือคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการสาขาพรรคได้ประทับรับใบสมัครนั้นแล้ว

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้ส่งวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญโดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๓

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๕๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคเสรีธรรมให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนถึงที่ปรึกษาพรรค
- (๔) มีสิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้ที่พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรคจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน
- (๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง
- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ
- (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

- (๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์หลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปขององค์กรชุมชน ท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคเสรีธรรม ให้เป็นพรรคการเมือง ที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบ ข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติและมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๓

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๗ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน
- (๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็น กรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

- (๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม
- (๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก
- (๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งโดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่างๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) อำนาจการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการ
ทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่
พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการ
ประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
คณะกรรมการของพรรคหรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติใน
กรณีนี้ต้องดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาไม่เกินเจ็ดสิบวันซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว
ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจ
ปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่า
การดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ซ) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่ คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่ พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วม คณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เสรัญญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย

(๓) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีคณะที่ปรึกษาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานที่ปรึกษาพรรคหนึ่งคนโดยหัวหน้าพรรคเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และให้ประธานที่ปรึกษาพรรคเสนอรายชื่อคณะที่ปรึกษาไม่เกินสิบคนต่อที่ประชุมเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรครับรอง

ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งบุคคลต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้อีกสองตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อพรรค คือ

(๑) ประธานพรรค เพื่อทำหน้าที่ประธานสมัชชาพรรคในกรณีที่มีการประชุมสมัชชาพรรค

(๒) ประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรคในกรณีที่หัวหน้าพรรคขอคำแนะนำได้ทุกโอกาส

ให้หัวหน้าพรรคประกาศรายชื่อประธานที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค ในโอกาสที่มีการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญใหญ่ของพรรคในวาระแรก

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค อยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) มีสิทธิได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) มีสิทธิเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค ได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะต้องให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำได้ ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ประกอบด้วย

- (ก) หัวหน้าพรรค
- (ข) รองหัวหน้าพรรค
- (ค) เลขานุการพรรค
- (ง) รองเลขานุการพรรค
- (จ) กรรมการบริหารอื่นๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานในปัญหาที่พึงปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมืองหรือองค์กรทางการเมืองต่างๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสม และให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐและระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคนและเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหาผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุปข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณาตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลและเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ต่อสาธารณชนต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชนในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการกิจการของพรรคให้ถือเป็นสิทธิของพรรคผู้ได้นำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวโดยมิได้รับการยินยอมจากพรรคย่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๓

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคแต่งตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรค ประธานคณะกรรมการเป็นผู้เลือกกรรมการตามความจำเป็นและเหมาะสมแก่สภาวะและขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๒ ให้คณะกรรมการรัฐสภาของพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ กระหู่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคก่อนเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค สภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา

(๒) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรครวมทั้งประสานงาน
ต่างๆ ในกิจการด้านรัฐสภาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) รวบรวมเอกสารต่างๆ จากรัฐสภาเพื่อการศึกษาและติดตามบทบาท
ของรัฐสภาให้ทันกับสถานการณ์ทางการเมือง

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๔๓ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค
อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค
และผู้ช่วยห้าคนเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๔ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานธุรการ

(ก) บริการในการจัดพิมพ์ รับ-ส่งเอกสาร

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงานใหญ่พรรค

ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานสมาชิก

(ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ

(ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๒) งานกิจการสภา

(ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา รัฐสภา และกรรมาธิการ

(ข) ติดตามวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภาและผลการประชุมสภาอาเซียนหรือรัฐสภาโลก

(ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมาธิการของพรรค และกรรมการรัฐสภาของพรรค

(๓) งานประสาน

(ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม

(ค) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่นๆ ตลอดจนองค์กร

เอกชน

(ง) จัดทำแผนงานประมาณการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย

(ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่างๆ

(ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการิการของพรรค กรรมการต่างๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่างๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน

(ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค และประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้นเลขาธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นของงานที่เข้าสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่างๆ ของพรรค ในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค

(ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

พรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรค และให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

(ข) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ค) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(ก) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรคเพื่อดำเนิน

กิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

(ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(ค) บริการในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๔๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขต เลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค ซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้า สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๔๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือก บุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มี มติเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๕๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้ คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๑ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะ กรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับ เลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและ พิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรค ในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๕๒ ภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๕๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติหรือการเสนอกะทู้เรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่ มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๕๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองอื่นๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๑

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๕ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค

เป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานะทะเบียนราษฎรอยู่ในท้องที่หรือในเขตเลือกตั้งนั้นๆ โดยสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๖ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้เริ่มจัดตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไปโดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้เริ่มจัดตั้งสาขาในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๕๗ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ได้จัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวันและเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในสาขาพรรคนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๕๘ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้วภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๕ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๖๑ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๕๕
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่นๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๒ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๕ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดทาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่นๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้นๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๔ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๓
- (๓) ลาออก
- (๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๕ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๖ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปีและรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๕ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๖๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗๐ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๕ มาประชุมไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๑ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๒ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๓๓ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๓๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้า

เลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๗ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทนและให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๘ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๑๙ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้

ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๑ มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ

ข้อ ๘๒ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๘๓ การประชุมคณะกรรมการอื่นๆ จะต้องมีกรรมการในคณะนั้นๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในคณะนั้นๆ จึงจะครบองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๘๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการ

สาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๕ ญัตติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๘๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๘๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๘๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๐ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๙๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง

รวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรค มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๔ พรรคและสาขาพรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิกพรรค
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่นๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

โดยรัฐ

หัวหน้าพรรคต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เงินบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสิทธินั้นก่อนจึงบันทึกลงบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรค ซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญกษาปณ์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมาให้หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๕๕ รายจ่ายของพรรค มีดังต่อไปนี้

(๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๘๖ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณรายจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอยและค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่นๆ

ข้อ ๘๗ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๘๘ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดไว้แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้จากการสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๘๔ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป

ข้อ ๘๙ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความจริงโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรค จัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีสาขาพรรค ประกอบด้วย

(ก) บัญชีรายรับแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(ค) บัญชีแยกประเภท

(ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคนำสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคส่งให้สำนักงานใหญ่
ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบเดือน
โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่ายและให้ประธานสาขาพรรค
ส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมกับรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรค
ดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงินซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วย
ทุกรอบปีปฏิทินโดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอ
ให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่
ของพรรคอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรียญกษาปณ์
และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวัน
นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงาน
ค่าใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อ
คณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๐๐ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้น
การกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสาม
คนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๑ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๑๐๐ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้นพร้อมทั้งรายงานการสอบสวน ต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการ พิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๐๒ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา แก่ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง ข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๐๓ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใด อย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ตำหนิสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิก ผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๐๔ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจาก ทะเบียนตามข้อ ๑๐๓ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๐๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติ จากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๑๐๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้อง ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวน ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของ จำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๐๗ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใดๆ ให้คณะกรรมการ บริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการ บริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๖

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘ พรรคเสรีธรรมมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรค จะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่ จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๕ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๑๐ ในกรณีที่พรรคเสรีธรรมต้องยุบเลิกให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภาอากาศไทยหรือมูลนิธิอื่นใดตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเสรีธรรม

คณะกรรมการบริหารพรรคเสรีธรรม จำนวน ๕ คน คือ

๑. พลเอก สุนทร หงส์พร้อมญาติ	หัวหน้าพรรค
๒. นายสุชาติ เมืองหงษ์	รองหัวหน้าพรรค
๓. พลตรี อำนาจ บุรินทรามาตย์	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายสุรทิน พิจารณ์	เลขาธิการพรรค
๕. นายสันติ พัฒนวิบูลย์	รองเลขาธิการพรรค
๖. นายวันชัย อิมขุนทอง	เหรัญญิกพรรค
๗. นายธนายุทธ ปานูราช	โฆษกพรรค
๘. นางเกศณีวรรณ สรณศรีคุณากร	กรรมการบริหารพรรค
๙. นายสุรพงษ์ ผดุงรัฐ	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก วาสนา เพิ่มลาภ

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง